

Отже, розгляд полісемії фразеологічних одиниць представляє великий теоретичний і практичний інтерес, тому що дослідження полісемії допоможе установити квалітативну і квантативну специфіку даного явища в даній групі фразеологізмів.

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ОНОМАСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Доп. – Шведунова О., ПР-21

Наук. кер.- ст. викл. Дегтярьова Л.І.

Загальновідомо, що ВН, в тому числі й особисті, належать до іменників, які мають у більшості випадків категорію роду, числа, відмінку, а особистим іменам притаманна категорія живої та неживої істоти і відміни. Розрізняють такі науки: ономастика, антропоніміка, топоніміка, семасіологія. Антропоніміка - це галузь ономастики, що вивчає власні назви людей. Томоніміка - це розділ мовознавства, що вивчає топонімію - сукупність топографічних назв населених пунктів, гір, рівнин, озер, річок, лісів, певної території. Розділ ономастики, який вивчає власні імена - назви географічних об'єктів. Ономастика - розділ мовознавства, що вивчає ВН, сукупність ВН у словниковому складі мови. Семасіологія - розділ мовознавства, що вивчає лексичні значення мовних одиниць - окремих слів, фразеологізмів та зміни цих значень.

Мабудь, неможливо назвати жодної мови, словниковий фонд якої складався б з одних лише національних слів, це відноситься до власних імен. Як і мова в цілому, номенклатура імен мови відбиває епоху і стан суспільства на визначеному етапі цього розвитку.

Склалася думка, що онімічна лексика може поповнюватися:

- 1) шляхом онімізації загальних імен;
- 2) шляхом запозичення готових чи основ з інших мов;
- 3) шляхом деривації на базі ВН своєї мови;
- 4) шляхом штучного створення імен з лексики своєї мови.

Поряд з чистим запозиченням чистою деривацією в антропонімії, як і в мові взагалі, має місце деривація на базі запозичень.

Прізвища як спадкові імена сім'ї у росіян, українців існують кілька століть, але протягом довгого часу їх мала лише невелика кількість населення. Формування прізвищ на Русі розтягнулося на кілька століть і не було пов'язано з класовим розколом суспільства. У більшості городян прізвища не склалися навіть до початку ХІХ століття. Прізвища у духовенства з'явилися лише у ХІІІ - п. п. ХІХ століттях. Селянам прізвища почали давати пізніше. Правда, у селян - на півночі прізвища були вже у ХVІІІ століття. Хоча до сих пір нікому не вдавалося підрахувати скільки прізвищ існує в Росії, очевидно, що їх сотні тисяч. Зібрані разом вони представляють великий скарб, недаремно вивчення давньо-російських прізвищ іноді порівнюють з археологією.

В дохристиянський час на Русі існували наступні прізвища, наприклад, Зуев. В основі цього прізвища лежить похідне прізвище Зуй (Зуйко). В давньо-російській мові зуй - назва пташки (кулик), а також забіяка, непосидючий. В діалектах слово зуй має значення - життєрадісна, рухлива дитина, хитрун.

У багатьох сучасних прізвищах прослідковуються форми давніх імен, що існували колись на Русі: Нечай, Меньшик, Ушак, і відповідні їм прізвища (Нечаев, Меньшиков, Ушаков). Ці прізвища відображали різноманітні властивості людей, їх поведінку, характер, особливості мови, фізичні недоліки. Хоча в сучасності немає зв'язку між людиною і прізвищем: Чернишов - може бути блондином, Злобін - добрим, Негодяєв - теж доброю людиною. Таким чином, прізвища, які здаються зрозумілими, несуть в собі таємницю і неочікуваність. Особливо цікаві випадки, коли слово здається відомим, але в діалектах вживається з зовсім іншим значенням. Наприклад, предок Дворнікова був не "дворніком", а орендарем двору.

При дослідженні лексико - семантичних особливостей вихідних одиниць вдалося виявити блоки загальної лексики, якій віддавалася перевага при утворенні особистих чоловічих імен. До таких належать позначення воєнних дій, боротьби, назв зброї, її частин, назв властивостей і ознак людини, іменування людей за соціальним станом, родом занять, місцем проживання. Наприклад: Бапсітап, Ваіег, Жемчужников, Винокур - рід занять; Валет, Ескевард - соціальний стан; Вагйюіотеиз, Буднік, Новік - місце проживання; Wolf, Adolf, Негода, Русак - зовнішньо-внутрішні властивості.

У ході роботи виявилися труднощі пов'язані зі специфікою мови, колориту, запозичених імен і впливом чужої мови на іменник споконвічного антропонімікона.

СКЛАДНІ СЛОВА В ЕКОНОМІЧНИХ ТЕКСТАХ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Доп. – Мірошніченко Т., ПР-22
Наук. кер.- ст. викл. Дегтярьова Л.І.

Тези присвячені питанням існування складних слів в економічних текстах німецької мови. Так як складні слова є найпоширенішим і найпродуктивнішим способом словотворення, вони складають більшу частину німецького вокабуляра. Отже, складні слова - це слова, які складаються з двох і більше слів або основ. В складному слові є означуваний компонент, який стоїть, як правило на першому місці, і основний компонент, який знаходиться на другому місці. Особливо великий інтерес становлять слова, які сполучають в собі більше трьох слів і, тим самим утворюють слова-велетні.

Велика увага в роботі приділяється творенню складних слів в економічних текстах, різноманітності їх компонентів. В межах утвореного слова існує синтаксичний зв'язок між компонентами. Зміна послідовності компонентів неможлива або дає, в результаті, слова з іншим значенням.